

AMALIA HOREV

ur. 1946; Bytom

Miejsce i czas wydarzeń	Izrael, współczesność
Słowa kluczowe	Izrael, współczesność, język polski, język hebrajski

Język polski

Jak przyjechałam pierwszy raz – dwanaście, trzynaście lat temu – z moją siostrą do Warszawy, ona tutaj ma jeszcze koleżanki z uniwersytetu, pamiętam, że pytali mnie, czy ja rozmawiam po polsku, ja zawsze mówiłam „nie”. Naprawdę nie rozmawiałam i nagle – nie wiem, co się stało – zaczęłam rozmawiać. I czasami [przychodzą takie] słowa, że ja nawet nie wiem, skąd ja [je znam]. Jak mówię coś, co nie jest w porządku, to czuję, że to nie w porządku. Przez te dwa, trzy lata ostatnie lata ja po prostu biegam po polsku.

[Rodzice mówili] po polsku, po żydowsku, później już po hebrajsku. Moja mama nigdy się nie nauczyła, a mój ojciec mówił wspaniale. Ona nie potrzebowała [hebrajskiego], bo miała swoje koleżanki, które rozmawiały po polsku. Moja mama tak dużo nie pracowała, mój ojciec tak – otworzył fabrykę butów.

Data i miejsce nagrania	2016-03-23, Lublin
Rozmawiał/a	Wioletta Wejman
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"